

POUZDANJE I ZAŠTITA

(ISA. XXVI 1-14, LAUTOV PREVOD.)

1. U taj dan će se pevati ova pesma:—U Judinoj zemlji snažan grad mi imamo; Spasenje će On uspostaviti za zidine i bedeme.
2. Otvorite vrata i pustite pravednu naciju da uđe;
3. Postojani u istini, oslonjeni u mislima; Sačuvaćeš ih u večnom miru, Jer su se pouzdali u Tebe.
4. Uzđajte se u Gospoda zauvek; Jer je u Jehovi zaštita koja nikada nije neuspešna.
5. Jer je ponizio one koji visoko prebivaju; Uzvišeni grad, oborio ga je dole; Oborio ga je dole na zemlju; Srvanjo ga je sa prašinom.
6. Noge će ga gaziti; Noge ubogih, koraci potrebitih.
7. Pravednikov put je savršeno prav; Ti najispravniji ravnaš stazu pravednom.
8. Čak i na putu Tvojih zakona, O Jehova, Mi smo se uzdali u Tvoje ime; I u sećanju na Tebe je želja naše duše.
9. Svojom dušom sam žudeo za Tobom noću; Jeste, sa svojim najdubljim duhom u zoru sam Te tražio. Jer kada su na zemlji Tvoji sudovi, Stanovnici sveta uče pravednost.
10. Sve i da milost bude pokazana zlom, ipak on neće naučiti pravednost; U samoj zemlji čistosti postupaće izopačeno; I neće se obazirati na Jehovino veličanstvo.
11. Jehova, Tvoja ruka je podignuta, ipak neće je oni videti; Međutim videće, sa zbunjenošću, Tvoju revnost za Tvoj narod; Jeste, vatra će sagoreti Tvoje protivnike.
12. Jehova, Ti ćeš nam dodeliti mir; Jer Si čak i sva naša silna dela izvršio za nas.
13. O Jehova, Bože naš! Drugi gospodari osim Tebe su imali vlast nad nama; Samo Tebe i Tvoje ime, od sada ćemo slaviti.
14. Oni su mrtvi, neće živeti; Oni su preminuli tirani, neće ustati. Zbog toga Si ih pohodio i uništio; I svako

sećanje na njih Ti si uklonio.

ZAPAZITE razliku u interpunkciji u prvom stihu Lautovog prevoda, u poređenju sa običnom verzijom. Nema razlike u smislu, ali Lautov prevod ga čini malo više naglašenim. Ne samo da je pesma pevana u Judinoj zemlji, već je i grad tu. Ovo je naravno nagovešteno u običnom prevodu. Grad je prema tome Jerusalem učinjen novim—Novim Jerusalimom, koji silazi sa neba od Boga. Otk. iii 12; xxi 2. To je grad sagrađen potpuno nov, i zauzimaće upravo mesto gde sadašnji grad stoji, samo će biti mnogo prošireniji. Vidi Jovan xiv 1, 2; Zah. xiv 1-9; Lautov prevod Isa. xxvi 15 takođe ukazuje na ovo: „Ti si pridodao naciji; Ti si proslavljen; Ti si proširio daleko sve granice zemlje.“

To je grad koji su patrijarsi iz davnina iščekivali. Jevr. xi 10, 14-16. Njegov graditelj i tvorac je Bog; a njegovi temelji su opisani u Otk. xxi 18-21. Spuštanjem, kao što čini, na Hanansku zemlju, zemlju koja je obećana Avramu i njegovom semenu za nasleđstvo, Božje obećanje je doslovce ispunjeno. Da se primene prorokstva vezana za izgradnju Jerusalima na bilo koje delo učinjeno od ljudi, i u ovom sadašnjem stanju, teško je izopačenje Pisama, i obezvređenje Jevanđeljskih obećanja. Jedino Bog Lično može ispuniti Svoja sopstvena obećanja, i samo On može izgraditi grad pogodan za stanovanje Njegovih iskupljenih.

To će biti „snažan grad.“ Njegova odbrana biće spasenje. Biće toliko snažan da će biti u stanju da odoli opsadi od Sotone i svih njegovih vojski, uključujući sve vojske zlih ljudi koje su se obučavale pod Sotoninim barjakom. Vidi Otk. xx 7-9. Neko će uzviknuti, „Naravno da nijedan neprijatelj u univerzumu ne bi mogao zauzeti Božji grad, Novi Jerusalim! Bilo bi apsurdno za bilo koga da proba.“ Veoma istinito; ipak taj grad neće biti ništa bezbedniji nego što je Božji narod sada; jer će biti sačuvan jedino pomoću baš te iste sile koja sada čuva

one koji se uzdaju u Gospoda. Najponiznija i najbeznačajnija osoba na zemlji, koja se uzda u Gospoda, isto je tako bezbedna kao što će biti vojske iskupljenih u Novom Jerusalimu. Zli daleko nadmašuju u brojnosti pravedne, i silna vojska koja maršira protiv grada spašenih ispunila bi užasom njihova srca, da nisu individualno naučili silu Hristovog spasenja. Jevanđelje je Božja sila za spasenje, svakom ko veruje, i to je sila koja će biti pouzdanje iskupljenih u Svetom Gradu kada bude pod opsadom od Sotoninih vojski.

PRAVEDNA nacija je nacija koja drži istinu. Iesus je rekao, „Onaj ko ima Moje zapovesti i drži ih, on je taj koji Me voli.“ Jovan xiv 21. Bog je poverio Svoju istinu ljudima, čak i zlim ljudima, da vidi šta će uraditi sa njom. Ako je potisnu onda je Božji gnev pravedno otkriven sa neba protiv njih. Rim. i 18. Međutim ako je drže, puštajući je da ima slobodan tok u njima, onda će ih sačuvati od sveg zla. Božja istina je štit Njegovog naroda. Ps. xci 4.

Bog je Bog mira (Jevr. xiii 20; 1. Sol. v 3), prema tome svi oni koji se uzdaju u Njega neminovno su održavani u savršenom miru. Mir i zaštita koji su dati nisu nagrada za pouzdanje, već su neminovna posledica tog pouzdanja; „Jer je u Jehovi zaštita koja nikada nije neuspešna.“ „U Gospodu Jehovi je večna Stena,“ ili „Stena Vekova.“ Revidirana Verzija.

NE postoji ništa na ovom svetu što muči ljude više nego ponos. I ponos je ono što je Gospod obećao da će da obori. Ponos je gadost za Gospoda. Ova činjenica, umesto da nas uznemiri, treba da bude uzrok radovanja, jer to znači izbavljenje od našeg najgoreg neprijatelja. Zapazite u poglavljima od Isaije, koja smo već proučili, koliko mnogo je rečeno o obaranju onog što je ponosito i uzvišeno. „Jer On obara one koji visoko prebivaju; uzvišeni grad On ruši.“ Međutim pre nego što to vreme dođe, On izbavlja Svoj narod od ponosa, i prema tome od uništenja koje ga prati. Čitajte obećanje u Ps. xxxi 19-21; „O, kako je velika Tvoja dobrot, koju Si sačuvao za one koji Te se boje; koju Si iskazao onima koji se u Tebe uzdaju pred sinovima ljudskim! U skrovitosti Svog lica sakrićeš ih od ljudskog ponosa; u Svom okrilju držaćeš ih skrivene od jezika svadljivih. Neka bude blagoslovljen Gospod, jer mi je iskazao čudesnu naklonost u utvrđenom gradu.“ Zapazite da je „od ljudskog ponosa“ to da Bog obećava da će sačuvati one koji se uzdaju u Njega. Onda nas naravno On čuva od našeg sopstvenog ponosa, i to je jedini ponos od kojeg smo u bilo kakvoj opasnosti.

KAKVO blagosloveno uverenje je sadržano u stihu 7. Tekst koji smo citirali je puno bliži originalu nego što je naša obična verzija, ipak postoji veoma dragocen predlog u ovoj drugoj. Zapazite izraz, „Ti, koji Si najispravniji, odmeravaš put pravednom.“ Reč prevedena „odmeravaš,“ znači razmišljati, razmišljati o. Upoređi Ps. i 6. Gospod čini put Svog naroda predme-

tom posebne brižnosti; On ga čini pravim i jasnim, i to je zašto su ispravni. On nije poštovalac osoba, i prema tome vodi istu brigu o svim ljudima; ali zli neće hodati putem određenim za njih. Sve što bilo ko treba da radi, da bude pravedan, jeste da hoda Gospodnjim putem. Ps. cxix 1, 2.

„GOSPOD je dobar svima, i Njegova nežna milosrđa nad svim su Njegovim delima.“ Ps. cxlv 9. On obuhvata zle sa istom milošću sa kojom obuhvata pravedne. Cela zemlja je okružena sa atmosferom milosti i milosrđa, koju stanovnici udišu kao što udišu vazduh, tako da ništa ne nedostaje za spasenje bilo koje osobe. Prema tome ako su neki uništeni, to je zato što odbacuju Gospodnju milost. Jedina stvar koju će bilo koja izgubljena duša morati da iznese protiv Gospoda biće ta da je postupao milostivo sa njom. „Nije postupio sa nama prema našim gresima, niti nam naplatio prema našim bezakonjima.“ Sigurno će Bog biti opravdan kada sudi, jer oni koji su izgubljeni bili su otvrdnuli samo Njegovom milošću. Vidite slučaj Faraona, i zapazite kako su strpljenje i milost od Gospoda otvrdnuli njegovo srce. Smatrao je Gospodnju dobrotu kao slabost, i oslanjao se na to. Izl. viii 15, 31, 32; ix 34, 35.

„GOSPODE, Ti ćeš nam mir dodeliti: jer si Ti i izveo sva naša dela u nama.“ Stih 12. „Bog je taj koji izvodi u vama i hteti i delovati kao što Mu je ugodno.“ Fil. ii 13. On nastoji da deluje u svima, ali mnogi Mu neće dozvoliti da postigne ono što želi sa njima, a On neće prisiliti nikoga, jer radi samo preko ljubavi. To je ljudski ponos, njihova nevoljnost da priznaju da nisu svoji sopstveni gospodari, što ih zadržava od pokoravanja Bogu. Ko god je voljan da prizna da je ništa, i da nije u stanju da učini ništa, čak ni da učini nijedan pokret sam od sebe, nego će priznati Boga na svim svojim putevima, otkriće da Bog deluje u njemu, čineći njegov put savršenim. Kakva blagoslovena stvar je biti u stanju da se vidi, iz Božjeg delovanja u stvarima oko nas, kako je On sposoban da čini sva naša dela u nama, i da radi čudesne stvari. U stvarima koje su stvorene, večna Božja sila i Božanstvo su jasno viđeni. Rim. i 20. Najmanja stvar koju On čini je velika, i pokazuje Njegovu svemoćnu silu. Svi su oni nesvesno pasivni u Njegovim rukama, i tako Njegova volja deluje u njima. Zato što je njihovo pokoravanje nesvesno, ne postoji moralnost u ispunjenju Božje volje u njima; ali kada se dobrovoljno pokorimo isto tako potpuno kao što nesvesno čine nežive stvari, onda Bog čini naš put jednakim kao Njegov Sopstveni, i daje nam zaslugu da smo uradili ono što jedino Njegova sveprisutnost može ostvariti. Čitajte Ps. xc 16, 17.

DRUGI gospodari osim Jehove imali su vlast nad nama. Ko postoji da nije bio kriv za idolopoklonstvo? „Nemoj imati drugih bogova preda Mnom,“ nije samovoljna zapovest, već blagosloveno obećanje svima koji će se uzdati u Gospoda. Bog vlada samo preko ljubavi i blagosti, ali drugi gospodari sprovode vlast nad nama, primoravajući nas da im služimo. Pošto

smo izbaljeni iz ropstva iskvarenosti, kažemo Gospodu, „Samo Tebe i Tvoje ime, od sada ćemo slaviti.“

„ONI su mrtvi, neće živeti; Oni su preminuli tirani, neće ustati“ Ne postoji Bog osim Jehove. Svi bogovi neznabožaca su ništa. „Trebalo ih nositi, jer ne mogu hodati. Nemojte ih se bojati; jer ne mogu zlo činiti, niti je u njima da dobro čine.“ „Ali Gospod je pravi Bog, On je živi Bog i večni Kralj.“ Jer. x 5, 10 Čovek je poput onoga čemu služi. Zato je onaj koji služi nemom, mrtvom idolu sam lišen života. „Nalik njima su i oni koji ih prave; takav je svako ko se uzda u njih.“ Ps. cxv 8. Kada smo se uzdali u dela naših sopstvenih ruku, bili smo beživotni—mrtvi u prestupima i gresima; međutim pošto smo učinjeni živim u Hristu, vladamo sa Njim, umesto da se gospodari nad nama. Ne samo da će svi lažni bogovi propasti, već će i samo sećanje na njih biti uništeno. Spomen na Boga, sa druge strane, traje zauvek. Ps. cxxxv 13.

◆◆◆◆
ELET DŽ. VAGONER